

LA MIRADA DEL BISBE

En democràcia, lliure no vol dir il·limitat

Constato amb preocupació que el Govern d'Espanya ha obert la porta a suprimir l'article 525 del Codi Penal (el delictes d'ofenses als sentiments religiosos) en el marc del seu pla de «regeneració», registrant una proposició de llei amb aquesta finalitat.

En una cultura democràtica la llibertat d'expressió és essencial, però no és absoluta. El Tribunal Europeu de Drets Humans ho va recordar en casos com ara, *Instituto Otto-Preminger versus Àustria* (1994), tot avalant restriccions per preservar la «pau religiosa». Aquesta sentència va servir de precedent per altres casos a Europa i va introduir el concepte que la llibertat artística no és absoluta i pot cedir davant el dret dels creients a no ser insultats en els seus sentiments religiosos.

També en altres àmbits hem après, sovint amb dolor, que «fer riure» no ho legitima tot. Protegim justament els drets de col·lectius minoritaris o vulnerables, existeixen condemnes penals davant els insults, crits racistes o d'altres delictes d'odi. Aleshores, si no tot s'hi val a la grada, als escenaris, a les escoles, a la televisió, a les xarxes socials o al carrer, si acceptem límits en aquest àmbits, ¿per què no, quan es tracta de menyspreu els sentiments religiosos?

Pensadors poc suspicaces d'extremisme ho han formulat amb claredat. Jürgen Habermas fonamenta els drets en la dignitat humana i en el respecte igual per a tothom; deia que la llibertat d'expressió forma part d'un sistema de drets que es limiten recíprocament per garantir la convivència. Isaïah

FOTO: VECTEZY

Berlin distingia la llibertat «negativa» (absència d'interferència) de la «positiva» (autogovern responsable), però cap de les dues no justifica la llicència per vexar els altres.

També la tradició catòlica ho ha dit. Per això, en lloc de derogar l'article 525, proposo una reforma ponderada que en concret millori els elements: intencionalitat d'ofendre, context, protecció simètrica de creients i no creients i criteris clars perquè l'expressió del sentit de l'humor legítim no es confongui amb l'escarni, la vexació pública o l'ofensa

als sentiments religiosos. Afirmo que la llibertat d'un no pot convertir la fe de l'altre en objecte de befa. No és censura; és respecte cívic que fa possible la convivència.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La fe que guia Barcelona

Barcelona és una ciutat que es deixa mirar. Els seus carrers, les seves pedres i les seves places expliquen segles d'història i de bellesa. Però també custodien, de vegades en silenci, l'empremta profunda de la fe. Enmig d'un turisme cada cop més ràpid i superficial, un jove de 24 anys, Joan Rodríguez Santeugini, ha decidit aturar el pas i retornar a la ciutat la seva ànima.

Amb el seu projecte *Santa Creu BCN*, aquest jove historiador i guia turístic ha iniciat una autèntica «reevangelització cultural». No predica des d'un púlpit, sinó des dels carrers. No busca convèncer, sinó convidar a mirar amb uns altres ulls: els de la fe que descobreix Crist en la història de Barcelona. «La història

—explica— no és només l'estudi del passat, sinó la recerca actual de respostes a les preguntes que altres es van fer abans».

Les rutes de *Santa Creu BCN* no són classes d'història ni visites guiades convencionals. Són trobades on la bellesa i la fe dialoguen, on el visitant s'admira en descobrir que Gaudí va morir a l'Hospital de la Santa Creu, que la Catedral es va dir primer de la Santa Creu, o que la creu ha estat sempre l'eix invisible que traça la ciutat. «És allò que el cristià porta penjat al pit i el que salvarà fins i tot els no cristians», afirma el Joan amb serenor.

La seva proposta neix d'una convicció: davant del buit de sentit que molts perceben, és possible recuperar les arrels que donen un veritable significat i esplendor a allò que contemplem. Per això, cada explicació seva és una invitació a redescobrir la llum de Jesucrist, també en les pedres de la nostra ciutat.

Milers de persones, barcelonins i turistes, ja han participat en les seves visites. Alguns hi arriben per curiositat i en surten commoguts. Altres hi tornen amb una mirada nova sobre una ciutat que creien conèixer. Perquè, com recorda el Joan, «l'Església ha estat el cor de

Barcelona: la que ha tingut cura dels pobres, ha educat els infants i ha sostingut la cultura».

En temps de pressa i desàrrelament, iniciatives com la seva ens recorden que la fe no és aliena a la història, sinó la seva ànima més profunda. Potser, per això, cada pas per la ciutat guiada pel Joan esdevé una petita peregrinació: la recerca del Déu que continua habitant entre les nostres pedres.

«És possible recuperar les arrels que donen un veritable significat i esplendor a allò que contemplem... a la llum de Jesucrist» (*Santa Creu BCN*).

Mn. Josep Ramon Pérez
Canonge de la Catedral de Barcelona

LA MIRADA DEL OBISPO

En democràcia,
libre no significa
ilimitado

Constato con preocupación que el Gobierno de España ha abierto la puerta a suprimir el artículo 525 del Código Penal (el delito de ofensas a los sentimientos religiosos), en el marco de su plan de «regeneración», registrando una proposición de ley con esa finalidad.

En una cultura democrática la libertad de expresión es esencial, pero no es absoluta. El Tribunal Europeo de Derechos Humanos lo recordó en casos como *Instituto Otto Preminger versus Austria* (1994), avalando restricciones para preservar la «paz religiosa». Esta sentencia sirvió de precedente para otros casos en Europa e introdujo el concepto de que la libertad artística no es absoluta y puede ceder ante el derecho de los creyentes a no ser insultados en sus sentimientos religiosos.

También en otros ámbitos hemos aprendido, a menudo con dolor, que «hacer reír» no lo legitima todo. Protegemos justamente los derechos de colectivos minoritarios o vulnerables; existen condenas penales ante los insultos, los gritos racistas u otros delitos de odio. Entonces, si no todo vale en la grada, en los escenarios, en la televisión, en las escuelas, en las redes sociales o en la calle; si aceptamos límites en esos ámbitos, ¿por qué no cuando se trata de desprecio a los sentimientos religiosos?

Pensadores poco sospechosos de extremismo lo han formulado con claridad. Jürgen Habermas fundamenta los derechos en la dignidad humana y en el respeto igual para todos; decía que la libertad de expresión forma parte de un sistema de derechos que se limitan recíprocamente para garantizar la convivencia. Isaiah Berlin distinguía la libertad «negativa» (ausencia de interferencia) de la «positiva» (autogobierno responsable), pero ninguna de las dos justifica la licencia para vejear a los demás.

También la tradición católica lo ha dicho. Por eso, en lugar de derogar el artículo 525, propongo una reforma ponderada que concrete mejor sus elementos: intencionalidad de ofender, contexto, protección simétrica de creyentes y no creyentes, y criterios claros para que la expresión del sentido del humor legítimo no se confunda con el escarnio, la vejación pública o la ofensa a los sentimientos religiosos. Afirmando que la libertad de uno no puede convertir la fe del otro en objeto de burla. No es censura; es respeto cívico que hace posible la convivencia.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Presència santfeliuena a
la trobada del Servei Interdiocesà
de Missions de Catalunya

El Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona, ha acollit els dies 21 i 22 de gener la trobada del Servei Interdiocesà de Missions de Catalunya (SIM), que ha reunit les delegacions i secretariats diocesans de Missions i Cooperació entre les Esglésies de Catalunya. La trobada, presidida per Josep-Lluís Serrano, bisbe d'Urgell i bisbe referent de Missions de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), ha tingut com a finalitat reforçar la coordinació interdiocesana, com-

partir l'estat de situació de la realitat missionera i avançar conjuntament en línies de futur en l'àmbit de l'animació i la cooperació missionera.

Entre els assistents hi havia la Gna. Gràcia Navarro, delegada de Missions del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

Durant la trobada s'han valorat les iniciatives portades a terme durant el passat Advent i Nadal, en clau missionera, a través d'activitats com Sembradors d'Estrelles que s'ha fet en algunes diòcesis.

També ha estat moment per a la revisió de la celebració de la Jornada de la Infància Missionera (18 gener).

També s'han posat les bases per a la planificació d'una nova edició del Tren Missioner 2026 a celebrar a l'octubre i que és una proposta conjunta amb voluntat de reforçar la sensibilització missionera a les diòcesis catalanes.

Unes propostes que la Gna. Navarro valora molt positivament per a la diòcesi santfeliuena.

Creació de la Vicaria
de Dinamització Pastoral

El Bisbat de Sant Feliu de Llobregat crea la Vicaria de Dinamització Pastoral. L'anunci l'ha fet el bisbe Xabier durant la celebració de la trobada conjunta del Consell Pastoral Diocesà i del Consell Presbiteral.

María José Rodríguez és la nova delegada episcopal per a la Vicaria de Dinamització Pastoral. Rodríguez és laica vinculada a la parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi de Llobregat. Treballadora i educadora social, també ha cursat estudis de Teologia a l'Institut de Teologia de Barcelona (Seminari) actual ISCREB i al de Tarragona. Ha rebut formació pròpia de la Vida Religiosa i espiritualitat i ha estat religiosa carmelita de la Caritat-Vedruna. Actualment segueix vinculada a la família vedruna participant de trobades (formatives i/o festives) i Pasqües.

La nova delegada episcopal per a la Vicaria de Dinamització Pastoral realitza actualment tasques pas-

torals a la parròquia de Sant Josep de Sant Boi a través de la catequesi; animació en les celebracions litúrgiques; acollida i coordinació d'un grup de fe, entre altres. També participa del Consell Parroquial, concretament va estar vinculada al grup d'ajuda al tercer món, anomenat «Comitè Òscar Romero» que ja no existeix. A nivell arxiprestal participa a Càritas arxiprestal de Sant Boi com a voluntària en el servei de «Primera Acollida». Forma part de la Junta de Càritas Ar-

xiprestal realitzant la funció de secretària i participa de les trobades que s'organitzen des de Càritas Diocesana.

Actualment s'està treballant en la configuració de l'equip assessor d'aquesta vicaria, que estarà format per quatre persones, entre elles un diaca. María José Rodríguez formarà part del Consell Episcopal.

Cal recordar que el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ja havia tingut un vicari pastoral.

Sant Feliu de Llobregat valida la reorganització territorial de la diòcesi

Els membres del Consell Pastoral Diocesà i del Consell Presbiteral s'han reunit el dissabte 24 de gener al matí a la Casa de l'Església.

Una trobada històrica ja que ha estat la primera vegada que s'ha fet una reunió conjunta d'aquests dos òrgans diocesans.

La trobada s'iniciava amb una pregària a la capella de la Casa de l'Església amb tots els participants. Just després, es posaven en marxa els vuit grups de treball i discerniment sota la proposta de «Conversa en l'Esperit» que reflexionaven a partir de la proposta: «Com ens ajudem a viure una corresponsabilitat real entre preveres, diaques, laics i consagrats per caminar junts al servei de l'evangelització i quines pràctiques o estructures caldria millorar per a dur-la a terme».

Durant aquesta trobada es va validar la proposta de reordenació territorial de la diòcesi. En aquest sentit, cal destacar que durant els propers mesos s'aniran creant les Unitats Pastorals a la diòcesi santfeliuense.

Recordem que les Unitats Pastorals són agrupacions de parròquies veïnes que, dintre d'un mateix

arxiprestat i de forma sinodal, coordinen les seves celebracions i activitats pastorals en vistes a una millora de la vida cristiana dels seus feligresos i de la seva acció evangelitzadora (comunió, participació i missió) donades les circumstàncies actuals.

Les Unitats Pastorals poden ajudar a superar l'aïllament i la fragmentació, creant vincles reals entre comunitats. A més, permeten compartir recursos i carismes, enriquint la missió evangelitzadora, amb actitud d'escolta i corresponsabilitat.

El bisbe Xabier sobre el procés de regularització extraordinari de persones migrants

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat i responsable de Migracions i Interculturalitat de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), Xabier Gómez, valora molt positivament l'inici d'un procés per a la regularització extraordinària de persones migrades «que contribuirà al benestar de milers de persones, famílies i treballadors i treballadores, així com al bé comú de la societat en general».

El bisbe Xabier subratlla que ha estat fruit d'una gran col·laboració ciutadana i d'un exercici de democràcia participativa al servei del bé comú.

Tot i que s'ha fet a través d'un Reial Decret, el que importa a hores d'ara és el resultat global, diu el bisbe.

«Esperem que aquesta mesura, també demandada per l'Església Catòlica seguint els principis de la seva doctrina social, contribueixi a la cultura del diàleg, de la veritat, i de l'encontre. Com a Església no volem oblidar els col·lectius més vulnerables sovint atesos per Càritas i d'altres entitats, que malgrat la regularització encara no queden emparats per l'actual llei d'estrangeria, com recull la nota emesa per les entitats d'Església que treballen amb i per a la promoció i la in-

tegració de les persones migrades. Agraïm a tots els qui han fet possible que milers dels nostres veïns hagin vist reconeguts els seus drets i deures com a ciutadans», explica el bisbe Xabier.

Per al nostre bisbe, ara el que toca és temps per llegir la lletra petita d'aquesta regularització però en tot cas, «és una bona notícia que camina en la bona direcció».

Per últim, el bisbe Xabier destaca que «tots els bisbes de la CET estem contents d'aquesta notícia perquè contribueix a la integració de les persones migrades i el bé comú».

AGENDA

- **Di. Dt. i Dc. 9-10 i 11 de febrer.** XXI Jornades de Formació i Espiritualitat a Montserrat, a les 9 h.
- **Dimecres 11 febrer.** El bisbe Xabier presideix la Missa del centenari de l'Hospitalitat de Lourdes a Viladecans, a les 19.00 h.
- **Dijous 12 febrer.** El bisbe Xabier presideix l'Ofici solemne a Santa Eulàlia de Pallegà, a les 11.00 h.
- **Dissabte 14 febrer.** La delegació de Pastoral de la Salut organitza el IV Curs bàsic Portar la Comunió als Malalts. A la Casa de l'Església de 10.00 a 13.30 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

10. □ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la Cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.

12. ■ Dijous [1R 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. St. Feliu de Llobregat: ■ Santa Eulàlia, vg. i mr.; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.

13. ■ Divendres [1R 11,29-32; 12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. □ Dissabte [Fets 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sants Ciril, monjo,

i Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, patrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III).

15. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 15,15-21 / SI 118 / 1C 2,6-10 / Mt 5,17-37 (o bé, més breu: 5,20-22a.27-28.33-34a.37)]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

Diumenge V de durant l'any (A)

COMENTARI

«Vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món»

Després de les benaurances, Jesús avui ens recorda que nosaltres som *la sal de la terra*. Però una sal que ha de guardar el seu sabor; altrament no serveix per a res. La sal dona gust als aliments; si no, serien «disgustats». Els cristians hem de donar gust al món, que Déu i els altres trobin el món bo. La sal també purifica, conserva, dona valor i utilitat a allò que ha de ser salat. Nosaltres serem *sal de la terra* amb les nostres obres, essent testimonis amb la pròpia vida de l'evangeli, tenint cura de la Paraula, de la fe, del Regne. Vivint segons l'estil de les benaurances serem sal i llum del món, ferment d'una nova humanitat que arriba a tots els homes. La imatge de la llum és molt clara: *Vosaltres sou la llum del món*. El llum s'ha de posar en un lloc alt perquè el llumini tota l'estança; ha de brillar, *ha de resplendir*. Un llum amagat podem dir que no serveix per a res. Per això Jesús subratlla: *Ha de resplendir la vostra llum davant la gent*. Llavors en veure el bé que heu obrat, *glorificaran el vostre Pare del cel*. La finalitat, doncs, de ser llum és que els altres donin lloança al Pare, no que ens lloïn a nosaltres; han de mirar cap al Senyor. El nostre testimoni de vida ha de dur els homes amb l'encontre amb Déu. Isaïes concreta aquest testimoni: *Comparteix el teu pa amb els qui passen fam; acull a casa teva els pobres vagabunds; si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis que són germans teus*. I després concreta igualment: *Si no intentes de fer caure els altres; si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents s'omplirà de llum la teva foscor*. És el mateix missatge de Jesús. Pau recorda que la seva predicació no s'imposava per la seva saviesa sinó pel poder convincent de l'Esperit. És a dir no era l'oratória la que convencia sinó la força de l'Esperit, manifestada en les seves obres. Les nostres obres són realment sal i llum per a tots els homes de la terra? Ajudem especialment els pobres i necessitats, els qui no tenen res? La nostra vida il·lumina els nostres germans?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 58,7-10)

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens". Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaless amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.»

► Salm responsorial (111)

R. *L'home just és llum que apunta en la fosca.*

L'home just, compassiu i benigne, / és llum que apunta en la fosca. / Sortós l'home que presta de bon grat, / que disposa a consciència els seus afers. R.

El just no caurà mai, / i deixarà un record inesborrable. / Viu sense por de les males noves, / se sent ferm confiant en el Senyor. R.

Té el cor incommovible, res no tem, / reparteix el que té, ho dona als pobres, / la seva bondat consta per sempre, / pot alçar el front amb dignitat. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,1-5)

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 5,13-16)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 58,7-10)

Esto dice el Señor:

«Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentendas de los tuyos.

Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas, ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor.

Entonces clamarás al Señor y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy".

Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies al alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía.»

► Salmo responsorial (111)

R. *El justo brilla en las tinieblas como una luz.*

En las tinieblas brilla como una luz / el que es justo, clemente y compasivo. / Dichoso el que se apiada y presta, / y administra rectamente sus asuntos. R.

Porque jamás vacilará. / El recuerdo del justo será perpetuo. / No temerá las malas noticias, / su corazón está firme en el Señor. R.

Su corazón está seguro, sin temor. / Reparte limosna a los pobres; / su caridad dura por siempre / y alzarà la frente con dignidad. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,1-5)

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,13-16)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del celmín, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Brille así vuestra luz ante los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en los cielos.»